

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף צ"ג ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הָדָר וְאָמַר וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד. דְּלִילָה לֵית בְּלֹא יוֹם, וְלֵית יוֹם בְּלֹא לִילָה, וְלֹא אֶקְרִי אֶחָד, אֶלֹא בְּזוּגָא חַד, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶקְרִי אֶחָד, וְדֹא בְּלֹא דֹא לֹא אֶקְרִי אֶחָד.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לִילָה. הָרִי שְׁנִינּוּ, יְהִי אוֹר, אוֹר שְׁכָבֶר הָיָה. וְכֹאן, אִם תֹּאמַר אוֹר שֶׁהוּא יוֹם בְּלִבְדּוֹ, חֲזַר וְאָמַר, וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לִילָה. אִם תֹּאמַר כָּל אֶחָד לְבִדּוֹ - חֲזַר וְאָמַר, וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד. שְׁאִין לִילָה בְּלִי יוֹם, וְאִין יוֹם בְּלִי לִילָה. וְלֹא נִקְרָא אֶחָד אֶלֹא בְּזוּג אֶחָד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל נִקְרָא אֶחָד, וְזֶה בְּלִי זֶה לֹא נִקְרָא אֶחָד.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּגִין דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל הִשְׁתָּא בְּגִלּוּתָא, כְּבִיכּוּל לֹא אֶקְרִי אֶחָד. וְאִמְתִּי אֶקְרִי אֶחָד. בְּשַׁעְתָּא דִּיפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גִּלּוּתָא, וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל אַהֲדַרְתָּ לְאַתְרָהָא, לְאַזְדוּגָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (זְכֹרִיָּה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. (בְּגִין כַּךְ וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד) וְדֹא בְּלֹא דֹא לֹא אֶקְרִי אֶחָד.

בא ראה, משום שִׁכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ בְּגָלוֹת, כְּכִיכּוֹל לֹא נִקְרָא אֶחָד. וּמִתִּי נִקְרָא אֶחָד?
בְּשַׁעַה שִׁיִּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגָּלוֹת, וּכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל תַּחֲזֹר לְמִקְוֶמָהּ לְהַזְדַּוֵּג עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. (משום כך ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד) וְזֶה בְּלִי זֶה לֹא נִקְרָא אֶחָד.

טקסט הזוהר

תא חזי, מוֹעֲדֵי יי' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ וְגו'. לְזִמְנָא כֻּלָּא לְאַתֵּר חַד, וְלֹאֲשַׁתְּכָחָא כֻּלָּא בְּשָׁלִימוֹ,
בְּרִזָּא דְאֶחָד. וְלִמְהוּי יִשְׂרָאֵל (בְּזוּוגָא חַדָּא) לְתַתָּא גוֹי אֶחָד בְּאַרְץ. תִּינַח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוא בְּכַנְסָתָּ יִשְׂרָאֵל דְּאֶקְרִי אֶחָד, יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא דְּאִינּוֹן זְמִינִין כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא, בְּמָה
יִקְרוֹן אֶחָד.

תרגום לעברית

בא ראה, מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אַתֶּם וְגו'. לְזִמְנָא אֶת הַכֹּל לְמִקּוּם אֶחָד וְשִׁימְצָא הַכֹּל
בְּשָׁלְמוֹת בְּסוּד שֶׁל אֶחָד, וְלִהְיוֹת יִשְׂרָאֵל (בְּזוּוג אֶחָד) לְמַטָּה גוֹי אֶחָד בְּאַרְץ. נִינַח
שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם כְּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָא אֶחָד - יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה שֶׁהֵם מְזַמְנִים כְּמוֹ
שֶׁלְמַעְלָה, בְּמָה יִהְיוּ נִקְרָאִים אֶחָד?

טקסט הזוהר

אֵלָא, בִּירוּשָׁלַם דְלַתַתָּא, יִקְרוֹן יִשְׂרָאֵל אֶחָד. מְנָא לָן. דְכָתִיב, (שְׁמוּאֵל ב ז) גוֹי אֶחָד
בְּאַרְץ. וְדַאי, בְּאַרְץ הֵם גוֹי אֶחָד, עֲמָה אֶקְרוֹן אֶחָד, וְלֹא אִינּוֹן בְּלַחוּדִייהוּ. דִּהָא וּמִי
כְעֲמָה יִשְׂרָאֵל גוֹי אֶחָד סְגִי לִיה, אֲבָל לֹא אֶקְרוֹן אֶחָד, אֵלָא בְּאַרְץ, בְּזוּוגָא דִּהָא אֶרֶץ
כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא. וּבְגִין כֵּה, כֻּלָּא קָשִׁיר דָּא בְּדָא בְּזוּוגָא חַדָּא, וְכָפָה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל.
שִׁשֶּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה אַתְמָר, וְהָא אוּקְמוּהָ. (רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חִיָּא אֲזִלִּי בִּאֲרַחָא
וְכו'. עַד הוֹשִׁיעָה יְמִינָךְ וְעַנְנִי. (כִּבְר נִדְפַס בַּפְּרָשָׁת וָאֵרָא דָּךְ ל"ב ע"א וְצָרִיךְ לְהוֹסִיף
אַחֵר מִלֵּת קִדִּישָׁא) אִמַּר לִיה אַתְּ חָמִי וְאַנָּא חֲמִינָא מִפּוּמִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמַעֲנָא מִלָּה

ובכינא. אמר ליה מאי האי ואחר מלת דא דאתגזר בי כדקא יאות). (ויקרא כ"ג) אלה מועדי יי' מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדים. רבי יצחק פתח, (תהלים כז) לה אמר לבי בקשו פני את פניו יי' אבקש. האי קרא אוקמוה חברייא בכמה אתר, אבל האי קרא הכי אתמר, לה אמר לבי, דוד מלכא אמר דא בגין כנסת ישראל, לקבל מלכא קדישא. ומאי אמר. לה אמר לבי, בגינה אמר לבי לבני עלמא, ואזהר לון לבי. דאיהו אחיד ביה, דדא בגין מלכא עלאה אמר. בקשו פני, אליו עטרי מלכא, דאיהו אחיד בהו, ואינון ביה. אינון שמייה, ואיהו ושמייה, מלה חדא הוא. בגין כה אמר דוד את פניו יי' אבקש, כמה דאת אמר, (תהלים קה) דרשו יי' ועזו בקשו פניו תמיד.

תרגום לעברית

אלא בירושלים של מטה יקראו ישראל אחד. מנין לנו? שכתוב (שמואל ב ז) גוי אחד בארץ. ודאי, בארץ הם גוי אחד, עמה הם נקראים אחד, ואינם לבדם. שהרי ומי כעמך ישראל גוי אחד מספיק לו, אבל לא נקראו אחד אלא בארץ, בזוג של הארץ הוא כמו שלמעלה. ומשום כך הכל קשור זה עם זה בזוג אחד. אשרי חלקם של ישראל. ששת ימים תעשה מלאכה נאמר, והרי פרשוה. אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים. רבי יצחק פתח, (תהלים כז) לה אמר לבי בקשו פני את פניו ה' אבקש. את הפסוק הזה בארו החברים בכמה מקומות, אבל הפסוק הזה כך נאמר, לה אמר לבי, דוד המלך אמר את זה בשביל כנסת ישראל כנגד המלך הקדוש. ומה אמר? לה אמר לבי, בשבילך אמר לבי לבני העולם, והזהיר אותם לבי, שהוא אחוז בו, שאת זה בשביל המלך העליון הוא אמר. בקשו פני, אלו עטרות המלך שהוא אחוז בהן, והם בו. הם שמו, והוא ושמו דבר אחד הוא. משום כך אמר דוד, את פניו ה' אבקש, כמו שנאמר (שם קה) דרשו ה' ועזו בקשו פניו תמיד.

תא חזי, יאות הוא דוד מלכא למימר שירתא בגין כנסת ישראל, יתיר מכל בני עולם, ולמימר מלי דכנסת ישראל למלכא, בגין דאיהו אחיד בה.

תרגום לעברית

בא ראה, ראוי הוא דוד המלך לומר שירה בשביל כנסת ישראל יותר מכל בני העולם, ולומר דברים של כנסת ישראל למלך, משום שהוא אחוז בה.

טקסט הזוהר

דבר אחר לה אמר לבי בקשו פני. בגינה אמר לבי לבני עולם, בקשו (ס' א את פניך יי' אבקש) פני אלין זמניא וחסדיא דכלהו זמין להון לאתר דאקרי קדש, בגין לעטרא לון, כל חד וחד ביומיה, כל חד וחד בזמניה, וישאבון כלהו מההוא עמיקא דעמיקתא, דנחלין ומבועין נפקין מניה, בגין כך כתיב מקראי קדש, זמינן אינון לההוא אתר דאקרי קדש, לאתעטרא ביה, ולאשתאבא ביה, בגין דיתקדשון כלהון כחדא, וישתכח בהו חדוותא.

תרגום לעברית

דבר אחר לה אמר לבי בקשו פני - בשבילה אמר לבי לבני העולם בקשו פני, (את פניך ה' אבקש) אלו זמנים וחסדים שכלם הזמין להם למקום שנקרא קדש, כדי לעטר אותם כל אחד ואחד ביומו, כל אחד ואחד בזמנו, וישאבו כלם מאותו עמק העמקים שהנחלים והמעיינות יוצאים משם. משום כך כתיב מקראי קדש, מזמנים הם לאותו מקום שנקרא קדש, להתעטר בו ולהשאב בו, כדי שיתקדשו כלם כאחד, ותמצא בהם שמחה.

רבי אבא אמר, מקראי קדש: זמינין דקדש. וכד מהאי זמינין, זמינין מן נחלא דנגיד ונפיק. למלכא דזמין בני נשא לסעודתיה, אעטר קמיהו מכל זיני מיכלא דעלמא, אפתח להו גרבי חמרא, שפיר בריחא, שפיר למשתתא. דהכי אתחזי, מאן דזמין למיכלא ולמשתתא זמין. כה מקראי קדש, כיון דאינון זמינין לסעודתא דמלכא, זמינין אינון לחמרא טב ושפיר דמנטרא. (כמה דאת אמר (שיר השירים א) כי טובים דודיך מיין) ועל דא מקראי קדש כתיב.

תרגום לעברית

רבי אבא אמר, מקראי קדש - זמנים של קדש. וכשמוזה הם מזמנים, הם מזמנים מן הנחל ששופע ויוצא. למלך שהזמין בני אדם לסעודתו, עטר לפניהם בכל מיני מאכלים שבעולם, פתח להם חבית יין, יפה בריח ויפה למשתה. שכה ראוי, מי שמזמין - למאכל ולמשתה הוא מזמין. כה מקראי קדש - כיון שהם מזמנים לסעודת המלך, מזמנים הם לזין טוב ויפה שמשמר. (כמו שנאמר (שיר השירים א) כי טובים דודיך מיין) ועל כן כתוב מקראי קדש.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ד ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אשר תקראו אותם במועדם, כתיב (שמות כב) ואנשי קדש תהיון לי, ישראל לתתא אקרון אנשי קדש. כיון דזמינין אינון מקדש דלעילא אתון אנשי קדש לתתא זמינא להו, כדין אתקינו סעודתא, וחדו, דהא לכו אתחזי, בגין דאתון אתקרון אנשי קדש, ויהון כלהו

אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֶדָם, כָּתוּב (שמות כב) וְאִנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי. יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה
נִקְרָאִים אִנְשֵׁי קֹדֶשׁ. כִּי־כֵן שָׁהִם מְזַמְּנִים מִקֹּדֶשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה, אֹתָם אִנְשֵׁי קֹדֶשׁ לְמִטָּה הַזְּמִינוּ
אוֹתָם, אֲזִי הִתְקִינוּ סְעוּדָה וְשִׁמְחָה, שֶׁהָרִי לָכֶם רְאוּיָהּ זֶה, מִשּׁוּם שֶׁאַתֶּם נִקְרָאִים אִנְשֵׁי
קֹדֶשׁ, וְיִהְיוּ כָלֶם מְזַמְּנִים בְּכָל הַצְדָדִים שֶׁל קֹדֶשׁ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.